

Dobré ráno, Lucie, dobré ráno, Moravo!

Rozsečí zpravidla lidé jen projíždějí, často ji dokonce jen míjejí, protože silnice z Kunštátu do Olešnice obcí Rozseč nad Kunštátem přímo nevede. Velmi doporučuji zajít dovnitř. Turisty určitě zaujme kostel. Ještě svítí novotou – postaven byl v roce 1991, tedy před 29 lety. Zajímavé je, že nová kaple tvoří jeden celek s původní kapličkou. Vedle stojí ještě pěkně opravený kříž z roku 1875 z nedvědickeho mramoru.

Čeká nás orientačně náročný úsek z Rozseče do Crhova. Nevede zde žádná turistická značka. Od kostela se vraťme k obchodu, přejdeme silnici a polní cesta nás povede k loukám, polím, k lesu. Po levé straně nám zůstane nejvyšší bod s vysílačem, stočíme se vpravo k lesu a lesní cestou dojdeme asi po 800 metrech k silnici. Není nutné jít po ní, když budeme držet její směr, můžeme do Crhova dojít i po loukách. Pokud budeme mít štěstí, cestou uvidíme kříž, místní říkají rumunský kříž. Je zde na památku osvobození kraje rumunskými vojáky v roce 1945.

Crhov zaujme upravenou návsi – náměstíčkem se zvonící z roku 1801 a křížem z roku 1848. Neobvyklé je, že zvon přečkal ve zvonici obě světové války (v obou válkách byly zvony běžně zabavovány k výrobě zbraní). Velkou opravu zvonice provedli svépomocí občané Crhova v roce 1973.

Z Crhova lze jít do cílové Olešnice třeba přes Křtěnov. To je samostatná obec s více než dvěma stovkami obyvatel. Wikipedie uvádí významného rodáka P. Emanuela Tocháčka (1889 – 1973), který byl katolickým duchovním a zasloužil se chov kraňského plemene včely medonosné.

Kdyby někdo měl ještě chuť na prodloužení trasy, může přes nedaleký vrch se zříceninou hradu Louka. Byl založen – postaven někdy v 14. století, ostatně jako další hrady v okolí. Poměrně často měnil majitele, pravděpodobně poslední majitelé, kdo se ještě o hrad starali, byli v 1. polovině 16. století Pernštejnové, pak hrad prodali a od poloviny 16. století už nebyl obýván a pustl.

Vycházku zakončíme v Olešnici, kde je možnost občerstvení.